

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321202313
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1321202313.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matka - C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XXX, E. A., zastúpená: KUČERKOVÁ ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom J. Jesenského 2063/10, Senec, IČO: 53 868 030 a otec - F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, B., toho času I. H. XX, J., zastúpený: JUDr. Marián Maholányi, advokát so sídlom Račianska 72, Bratislava, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca maloletého dieťaťa voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/82/2021-141 zo dňa 18.01.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom otca na maloletú A. a v závislom výroku o zročnom výživnom a o trovách konania zrušuje a v zrušenom rozsahu vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Zaviazal otca prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 260 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 3.5.2021. Rozhodol, že zročné výživné za obdobie od 03.05.2021 do 18.01.2022 vo výške 1.440,- eur u maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sa otcovi povoľuje splácať v 50,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Styk otca s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX neurčil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 25 ods. 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2022). Vecne rozhodnutie v napadnutej časti odôvodnil tým, že spornou medzi rodičmi bola otázka výšky vyživovacej povinnosti otca, keď matka navrhla čiastku 350 eur mesačne a otec napokon navrhol čiastku 150 eur mesačne. Obaja rodičia pritom poukazovali na svoje celkové životné pomery a možnosti a schopnosti uspokojovať potreby maloletej A., resp. prispievať na náklady s tým spojené. Výška vyživovacej povinnosti sa odvodzuje predovšetkým z odôvodnených potrieb a záujmov každého maloletého dieťaťa a po ich zistení je možné povinného rodiča zaviazat' na úhradu pomernej časti týchto nákladov formou výživného. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádza jednak zo skúmania odôvodnených potrieb každého maloletého dieťaťa, ktoré sú rôzne vzhľadom na vek, zdravotný stav, nadanie či záujmy a zároveň vychádza z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov pritom neznamená mechanickú rovnosť, kritéria na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane každého dieťaťa a keďže ide o osobné právo dieťaťa, súd vymedzuje vyživovaciu povinnosť voči každému dieťaťu na základe jeho individuálnych potrieb. Pri rozhodovaní

o výške vyživovacej povinnosti zohrávajú zásadnú úlohu náklady na odôvodnené potreby a záujmy každého maloletého dieťaťa, pričom z obsahu tohto pojmu je zrejmé, že sa jedná o také potreby a záujmy, ktoré je nevyhnutné u každého maloletého dieťaťa vynakladať v záujme jeho zdravého a všestranného vývinu a rozvoja, s ohľadom na všetky ostatné skutočnosti každého prípadu, vrátane celkových pomerov oboch rodičov, ich možností a schopností. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na strane maloletej A. sa nevyskytujú špecifické výdavky, ktoré by matka bola nútená vynakladať a ktoré by sa u detí v jej veku bežne nevyskytovali, skladba jej potrieb a výška nákladov na ich uspokojovanie je porovnateľná s výdavkami na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí v jej veku tak, ako sú aj súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti.

3. U maloletej A. bolo potrebné prihliadnuť na jej vek a tomu zodpovedajúci rýchlejší fyzický vývin, ktorý si vyžaduje častejšie zakupovanie ošatenia a obuvi, na tú skutočnosť, že je plienkovaná, je potrebné jej zabezpečovať adekvátnu stravu, zakupovať jej hygienické a drogistické potreby, ktoré sú nevyhnutné pre riadnu starostlivosť, ako aj hračky a didaktické pomôcky, ktoré sú pre deti v tomto veku veľmi dôležité, nakoľko ich prostredníctvom sa u dieťaťa rozvíjajú náležité zručnosti a učí sa spoznávať svet okolo seba. Matka ako rodič, ktorý zabezpečuje faktickú a každodennú osobnú starostlivosť o maloletú, má samozrejme v súvislosti s touto starostlivosťou náklady spojené s bývaním, nákupom a poskytovaním všetkých ostatných vecí bežnej dennej spotreby a pod., ktoré všetky náklady sú podkladom pre stanovenie výšky výživného zo strany povinného rodiča, v danom prípade otca maloletej.

4. Súd nevyhovел návrhu matky na určenie výživného v sume 350 eur mesačne, nakoľko túto sumu považoval za čiastočne neprimeranú a nadhodnotenú, vo vzťahu k priemerným mesačným nákladom na starostlivosť o maloletú v jej veku. Súd si bol vedomý tej skutočnosti, že finančná situácia matky je ovplyvnená objektívnou okolnosťou, ktorou je riadna rodičovská dovolenka, ktorá limituje jej možnosti a schopnosti zarábať finančné prostriedky a dosahovať príjem, ktorú skutočnosť súd zohľadnil, k čomu sa podrobnejšie vyjadril nižšie. Ani pri zohľadnení tejto skutočnosti však súd nemal vykonaným dokazovaním za preukázané, že by uspokojovanie odôvodnených potrieb a záujmov maloletej A. dosahovalo takej čiastky, ktorá by odôvodňovala určenie výživného zo strany otca v matkou navrhovanom rozsahu. Na tomto mieste súd poukazuje na to, že náklady na splácanie hypotekárneho úveru nemožno považovať za odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a bez ďalšieho túto čiastku zakomponovať do týchto nákladov. Týmto sú však náklady na bývanie (zálohové platby za užívanie nehnuteľnosti, za energie a pod.), ktoré súd riadne zohľadnil, a to vo výške jednej polovice súčtu všetkých týchto platieb v rámci mesiaca, keďže matka býva s maloletou sama. Pokiaľ sa jedná o ostatné matkou prezentované a vyčíslené náklady na potreby maloletej, tieto súd považoval za odôvodnené a nevymykajúce sa štandardným nákladom na tieto potreby. Výnimku tvorili v priebehu konania matkou prezentované voľnočasové aktivity v sume 120 eur mesačne. Tieto súd nezohľadnil, nakoľko tieto aktivity každý z rodičov prispôsobuje svojim možnostiam a schopnostiam, ako aj svojim vlastným preferenciám a hoci súd nespochybňuje prospešnosť týchto činností pre maloleté dieťa a jeho vývin, nemožno prehliadať, že sa jedná o značnú čiastku, ktorá v zásade prevyšuje náklady na mnohé ďalšie základné potreby maloletého dieťaťa. U plávania sa pritom jednalo o mesačný intenzívny kurz tzv. „baby plávania“, nie o pravidelnú aktivitu. V nadväznosti na uvedené súd pri určovaní výšky výživného zo strany otca považoval za odôvodnenú alikvotnú časť nákladov na bývanie v sume 95 eur mesačne, stravu maloletej v sume cca 130 eur mesačne (umelé mlieko, kaše, príkrmy a pod.), drogéria cca 10 eur mesačne, plienky cca 20 eur mesačne, ošatenie a obuv cca 40-50 eur mesačne, hračky a pomôcky cca 30 eur mesačne, čo predstavuje dovedna čiastku cca 325 eur mesačne. V tomto výpočte sú pritom zahrnuté len základné a pravidelné výdavky a platby, ktoré musí matka vynakladať, aby nedošlo k ohrozeniu vývinu maloletej A.. Matka má však v súvislosti s maloletou aj ďalšie náklady, ktoré nemožno exaktne vyčíslieť, ale ktoré sa vyskytujú v živote každého maloletého dieťaťa a je potrebné ich uhrádzať. Jedná sa napr. o náklady spojené s vedením a údržbou domácnosti, v ktorej dieťa žije, náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou dieťaťa, nepravidelné a jednorazové výdavky spojené so zabezpečením potrieb dieťaťa, ktoré súvisia s pribúdajúcim vekom a tomu zodpovedajúcim vývinom a ďalšie. Na strane druhej strane je však nutné vychádzať z toho, že výživné určené súdom môže slúžiť výlučne na úhradu pomernej časti nákladov na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a nemožno ho spotrebovať na nič iné. V žiadnom prípade potom nemôže slúžiť k tomu, aby sa ním sanovala nepriaznivá finančná situácia rodiča, ku ktorého rukám je výživné hradené v zmysle, že toto výživné by bolo použité aj na potreby tohto rodiča. S ohľadom na uvedené súd napokon určil výživné zo strany otca voči maloletej v sume 260 eur mesačne, počnúc mesiacom máj 2021, ktorú čiastku považoval za adekvátnu veku maloletej a tomu zodpovedajúcim nákladom na jej odôvodnené potreby a záujmy tak, ako boli uvedené vyššie. Z

uvedeného výpočtu je tiež zrejme, že otcom navrhovaná čiastka 150 eur mesačne by nepokrývala ani pomernú časť všetkých základných potrieb maloletej A. tak, ako boli vyčíslené vyššie.

5. Okrem nespochybniteľnej celodennej starostlivosti matky o maloletú A., ktorá je ekvivalentom výživného hradeného rodičom, ktorý sa o dieťa denne osobne nestará, bolo potrebné zohľadniť ďalšie skutočnosti, týkajúce sa celkových pomerov rodičov maloletej. Predovšetkým príjem otca maloletej dosahuje čiastku minimálne 1.630 eur mesačne a na jeho strane sú prítomné majetkové hodnoty, ktoré náležite nevyužíva, t. z. bez náležitého dôvodu sa vzdáva príjmu alebo majetkového prospechu. Jedná sa o dvojgarsónku, ktorú otec vlastní a ktorú prefinancoval z prostriedkov hypotekárneho úveru. Týmto sa zaťažil v apríli 2021, t. j. 5 mesiacov po narodení maloletej A., kedy už boli medzi rodičmi maloletej spory ohľadom prispievania otca na jej výživu, keďže matka si následne 03.05.2021 podala návrh na súd. Následne otec ponúkal tento byt na prenájom, od čoho však upustil s odôvodnením, že nie je zariadený. Ani v tomto smere však nevykonával otec žiadne kroky, on sám v tomto byte nebýva, namiesto toho býva spolu s ďalšou osobou v podnájme, kde hradí čiastku 150 eur mesačne a jeho dvojgarsónka je nevyužívaná, teda z nej otec maloletej nepoberá žiadne pôžitky, hoci by mohol. Rovnako ako u matky ani u otca súd nezohľadnil náklady na splátku hypotekárneho úveru, avšak zohľadnil, že otec vlastní byt, v ktorom nebýva a ani ho neprenajíma, ktorú skutočnosť možno vyhodnotiť ako vzdanie sa príjmu alebo majetkového prospechu bez náležitého dôvodu.

6. Pokiaľ ide o otcom namietané aktuálne príjmy matky, ktoré z jeho pohľadu nekorešponujú s matkou vyčíslenými nákladmi na životné potreby a potreby maloletej a jeho návrh, aby súd v dôsledku uvedeného postupoval u matky podľa § 63 ods. 1 zákona o rodine a uplatnil u nej fikciu príjmov, súd poukazuje na neadekvátnosť takéhoto postupu a jeho zrejmu rozpornosť so skutkovým stavom veci. Predovšetkým, matka je zamestnaná ako policajka, toho času na rodičovskej dovolenke, nemôže mať iné príjmy, než zo služobného pomeru, t. j. zo závislej činnosti (aktuálne hmotné zabezpečenie poskytované štátom v dôsledku rodičovskej dovolenky), čo je podmienkou aplikovania tohto zákonného ustanovenia - mať iné príjmy, než zo závislej činnosti. Matka nemôže podnikáť, ani byť živnostníčka, ani iným zákonným spôsobom pracovať a dosahovať príjem, z ktorého dôvodu použitie tohto ustanovenia neprichádza do úvahy. Taktiež nemožno opomenúť tú skutočnosť, že matka poukázala na to, že jej finančne a hmotne vypomáha rodina a disponovala tiež úsporami, z ktorých čerpala. Vykonaným dokazovaním súd nedospel k takým zisteniam, ktoré by odôvodňovali predpoklad, že matka vykonáva nejakú pracovnú činnosť, z ktorej dosahuje príjem, ktorý nepriznáva, k čomu zrejme otec svojim postojom smeroval. V neposlednom rade otec poukazoval na to, že má dve ďalšie vyživovacie povinnosti, a to k plnoletej dcére A. v sume 200 eur mesačne a k maloletej dcére K. v sume 130 eur mesačne. Hoci je vyživovacia povinnosť otca voči jeho starším deťom nespochybniteľná, v žiadnom ohľade to neznamená, že vyživovacia povinnosť na ďalšie jeho dieťa bude upravená v nepomerne nižšom rozsahu, než by zodpovedalo pomernej časti nákladov na jeho odôvodnené potreby, ak k tomu nie sú dané objektívne dôvody, čo nebol tento prípad. Rodič si musí byť vedomý svojich možností a schopností a s ohľadom na to korigovať aj počet svojich vyživovacích povinností tak, aby nedochádzalo k drastickému obmedzovaniu nákladov na výživu detí, čím by došlo k výraznému negatívnemu zásahu do ich života, rovnajúceho sa materiálnemu ohrozeniu.

7. Súd napokon pristúpil k určaniu výšky výživného zo strany otca voči maloletej na sumu 260 eur mesačne od mesiaca, v ktorom matka podala návrh na zvýšenie výživného, t. j. od mája 2021. V rámci rozhodovania súdu bolo nutné vypočítať i výšku zročného výživného zo strany otca voči maloletej A., ktorú súd ustálil v sume 1 440 eur, ku ktorej dospel nasledovne; zročné výživné bolo vypočítané za obdobie od 03.05.2021 do 18.01.2022, t. j. za obdobie 9 kalendárnych mesiacov, za ktoré mal otec na výživu maloletej zaplatiť výživné v sume 2 340 eur (9 x 260 eur), pričom za uvedené obdobie uhradil výživné v sume 900 eur mesačne (9 x 100 eur). Rozdiel medzi určeným a uhradeným výživným zo strany otca tak predstavoval za toto obdobie čiastku 1 440 eur. Vzhľadom k výške zročného výživného zo strany otca voči maloletej, súd povolil otcovi toto výživné splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyživovacej povinnosti podal odvolanie otec maloletej a to z dôvodov, že napadnutý rozsudok je nepresvedčivo odôvodnený, čím bolo porušené základné právo otca na spravodlivé súdne konanie v časti práva na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdnych rozhodnutí, napadnutý rozsudok je nesprávne právne posúdený, skutkový stav nebol náležite zistený a správne posúdený, existujú ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku len svojvoľne uviedol, že „minimálna výška príjmov otca predstavuje sumu 1.630,- eur mesačne“ a to bez toho, aby uviedol konkrétne zdroje príjmov s uvedením ich jednotlivých výšok, z ktorých takto súd vychádzal. Nie je preto presvedčivo zdôvodnené ako súd prvej inštancie k tejto výške vôbec dospel resp. čím konkrétne toto svoje tvrdenie podložil. Jediné, čo súd v tejto súvislosti uviedol je to, že otec je zamestnaný (výška priemernej mzdy nie je súdom uvedená) a že sa údajne vzdal vyššieho príjmu v podobe prenájmu svojho bytu (nie je uvedené v akej výške sa mal údajne vzdať osobitného príjmu z nájomného). Už na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že súdom prvej inštancie vyčíslený „minimálny príjem otca“ je zjavne nesprávny a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Tento „minimálny príjem“ je ale v realite ideálny resp. maximálny príjem, ktorý ale celkom zrejme objektívne nevie vykazovať každý mesiac. Ak sa to otcovi aj podarilo takýto príjem udržovať po dlhšiu dobu, tak to bolo vďaka tomu, že mal možnosť a vykonával prácu nadčas, v noci a počas dní pracovného pokoja v najväčšej možnej miere aká mu bola zo strany zamestnávateľa poskytovaná, to ale nie je z dlhodobého hľadiska objektívne možné z objektívnych dôvodov na strane zamestnávateľa, či otca a nie je to pre otca zdravotne a psychicky udržateľné. Príspevok na ubytovanie vo výške 150,- eur je tiež zarátaný v mesačnej mzde otca, pričom aj v prípade, ak by otec býval v nezariadenej garsónke ako to otcovi nepriamo odporúča súd prvej inštancie odôvodňujúc, že by tým pádom nemusel platiť nájomné vo výške 150 eur mesačne, tak by mu zamestnávateľ už neposkytoval tento príspevok na ubytovanie, keďže ho zamestnávateľ poskytuje len v prípade, ak zamestnanec nebýva vo vlastnom (táto skutočnosť pritom nebola na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie sporná). Bonus na dopravu vo výške cca 50 - 60 eur mesačne vyplácaný zamestnávateľom otca, reálne pokrýva len polovicu cestovných nákladov otca, ktoré súd prvej inštancie ani len neuviedol ako výdavok otca. Garsónku, ktorú vlastní otec je nezariadená (nie je v nej žiaden nábytok a skoro žiadne základné vybavenie), tým pádom má otec objektívne ťažkosti s hľadaním potenciálneho nájomcu, ktorý by chcel „bývať“ v takomto holobyte, pričom túto skutočnosť (že je byt nezariadený) nespochybňovala matka a ani samotný súd prvej inštancie. V ďalšom otec ilustračne znázornil svoje mesačné príjmy a výdaje za mesiace januára 2022, november 2021.

10. Otec tiež poukázal, že z napadnutého rozsudku nie je ani zřejmé, ktoré výdavky otca považoval súd za oprávnené a v akej výške a ako a či vôbec tieto nákladové položky otca zohľadnil. U maloletej ako aj u matky bol súd v tomto smere o niečo konkrétnejší.

11. Vo vzťahu k vyčísleniu „základných“ nákladov maloletej má otec nasledovné výhrady: alikvotná časť nákladov na bývanie súd údajne vypočítal z údajov, ktoré uviedla matka. Avšak matka vo svojom návrhu vo veci samej na určenie výživného uvádza inú sumu a to sumu vo výške 183,85 eur / mesiac. Tzn. že alikvotná čiastka, ak pod slovom alikvotná súd rozumel ich jednu polovicu, potom ale predstavuje sumu 91,93 eur a nie 95 eur mesačne. Otec aj v rámci posledného pojednávania vo veci namietal, že maloletá zrejme nezaťažuje domácnosť z hľadiska nákladov na bývanie rovnakým rozsahom ako dospelá osoba (maloletá zrejme nevyužíva toľko vody ako matka, nesleduje TV a nepoužíva internet ako matka a pod.). Avšak, tento argument otca nebol zo strany súdu nijako presvedčivo vyvrátený resp. súd neposkytol naň žiadnu odpoveď. Matkou uvádzaná položka na bývanie (označená ako „ORANGE TV“ vo výške 46,64 eur / mesiac), súd prvej inštancie celkom nekriticky zahrnul v alikvotnej časti do „základných nákladov“ maloletej. Otec nepovažuje túto položku za „základný výdavok“ maloletej, pričom aj jeho samotná výška je pochybná. Z vyššie uvedeného má otec za to, že alikvotná časť nákladov na bývanie maloletej celkom zrejme nepredstavuje sumu 95 eur ako ju vyčísľil súd prvej inštancie. Alikvotná časť na bývanie potom nepredstavuje ani sumu 91,93 eur mesačne ale sumu menej ako 68,61 eur (ak odráta položku ORANGE TV) cca 60 eur mesačne (ak by sa pristúpilo k zisteniu, koľko vody objektívne maloletá mesačne minie oproti matke). Nákladová položka „Strava - umelé mlieko, kaše príkrmy a pod“ maloletej je celkom nedôvodná a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Matka uvádzala, že maloletá je kojená matkou, pričom inú stravu maloletá nedostáva. Otec si uvedomuje, že maloletá zrejme skôr či neskôr prestane byť len na materskom mlieku, avšak rozsudky súdov musia vychádzať zo skutkového stavu aký bol zistený ku dňu ich vyhlásenia, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že matka sa momentálne nechystá prestať s dojčením maloletej. Ani len samotný súd neuviedol, prečo sa v tomto smere odchyľil od nesporných tvrdení matky, keď uvádza že dieťa sa stravuje výhradne jej materským

mliekom. Nákladová položka „Hračky a pomôcky“ maloletej otec nepovažuje za „základnú“ a teda za nevyhnutnú, ktorá by materiálne ohrozila výživu maloletej. Vo svetle vyššie uvedeného sa preto otcovi javia byť súdom vyčíslené „základné“ a teda nevyhnutné náklady na výživu maloletej čiastočne za nedostatočne a svojvoľne odôvodnené a za neprimerané, pričom reálne skôr predstavujú sumu vo výške 135 eur mesačne.

12. K tvrdeniu súdu tiež uvádza, že súd prvej inštancie neposkytol žiadnu zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď (resp. sa nijako nevysporiadal) s námietkou otca, že by bolo nespravodlivé a neprimerané, keby mal otec platiť väčšie výživné na maloletú (1 ročné dieťa) ako na jeho plnoletú dcéru (200 eur) a na jeho 17 ročnú dcéru (130 eur), pričom to považuje aj za nedôvodné spochybňovanie skutkových záverov vtedajších právoplatných súdnych rozhodnutí, pričom otcove majetkové pomery, možnosti a schopnosti sa odvtedy podstatne nezmenili. Tento argument ostal zo strany súdu prvej inštancie bez akejkoľvek reakcie v napadnutom rozsudku.

13. Súd prvej inštancie v rozpore s jeho inkvizičnou povinnosťou zistiť skutočný stav veci celkom nekriticky bez akéhokoľvek overovania prebral do napadnutého rozsudku skutkový záver, že matka nemá okrem materskej a rodičovského príspevku žiaden iný príjem. Z vykonaného dokazovania bolo pritom zrejmé (aj samotnému súdu), že náklady, ktoré matka si vyčísliła nie je matematicky možné uhradiť z príjmov, ktoré matka uviedla vo svojom návrhu. Súd vôbec neskúmal a neoveroval zdroj ako ani výšku úspor, ktoré matka nahromadila.

14. Navrhol, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/82/2021 - 141 zo dňa 18.01.2022 zmenil a to tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 150 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 3.5.2021.

15. Zročné výživné za obdobie od 03.05.2021 do (dátum vydania rozsudku odvolacieho súdu) vo výške určenej odvolacím súdom u maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sa otcovi povoľuje splácať v 50,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti ostáva rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/82/2021 - 141 zo dňa 18.01.2022 nezmenený.

16. Alternatívne navrhol, aby konajúci odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/82/2021 - 141 zo dňa 18.01.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že už na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 07.09.2021, kde otec navrhol výživné v sume 135 eur súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní pred odročením pojednávania konštatoval, že výživné na maloletú v sume 150 eur je vzhľadom na nevyhnutnú celodennú osobnú starostlivosť matky o maloletú s prihliadnutím na majetkové pomery otca neprípustné. Súd prvej inštancie ustálil výdavky na maloletú A. v sume 325 eur, napriek tomu, že tieto boli matkou vyčíslené a preukázané vo výške 487 eur — alikvotná čiastka na bývanie 220 eur, strava 130 eur, ošatenie a obuv 45 eur, plienky 50 eur, drogéria 10 eur, iné detské potreby, zdravotná starostlivosť, lieky a vitamíny atď. 32 eur. Súd prvej inštancie považoval za odôvodnenú alikvotnú čiastku na bývanie v sume 95 eur (z celkovej výšky 183,85 eur pozostávajúcej z platieb správcovi bytového domu 61,71 eur, dodávky elektriny 67 eur, poistenie bytu 6,15 eur, daň z nehnuteľnosti 1,80 eur, rtvs 4,64 eur, Orange TV 46,65 eur) a nezohľadnil teda splátky úveru matky, ktoré však matka mesačne musí platiť, nakoľko je povinná maloletej zabezpečiť bezpečný a stabilný domov. Z tohto dôvodu matka považuje splátku hypotéky ako náklad na odôvodnenú potrebu a záujem maloletého dieťaťa, pričom z obsahu tohto pojmu je zrejmé, že sa jedná o takú potrebu a záujem dieťaťa, ktorý je nevyhnutný u každého maloletého dieťaťa vynakladať v záujme jeho zdravého a všestranného vývinu a rozvoja, s ohľadom na všetky ostatné skutočnosti prípadu. Navyše matka upriamuje pozornosť na skutočnosť, že jednoizbový priestraný byt s balkónom, v ktorom s maloletou býva kúpila ako holobyť dávno pred narodením svojej dcéry a do ktorého sa po nevyhnutných investíciách na jeho zariadenie nastahovala štyri mesiace pred otehotnením a naopak, otec nadobudol výlučné vlastníctvo k dvojgarsónke v apríli 2021 za cenu 75.000 eur, ktorú podľa jeho výpovede na pojednávaní dňa 07.09.2021 financoval z prostriedkov hypotekárneho úveru vo výške 63.000 eur.

18. Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov na strane otca ako aj matky maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 18.01.2022 navrhol súdu zaviazat' otca povinnosťou platiť výživné na maloletú

A. mesačne sumou 280 eur. Má za to, že napadnutý rozsudok obsahuje dostatočné a relevantné dôvody po skutkovej ako aj právnej stránke, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil a tak sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými aj právnymi skutočnosťami. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Upriamila pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného po ustálení nákladov na maloletú A. vo výške 325 eur mesačne zahrnul do výpočtu len základné a pravidelné výdavky a platby, ktoré musí matka vynakladať, aby nedošlo k ohrozeniu vývinu maloletej A.. Okrem nespochybniteľnej celodennej starostlivosti matky o maloletú A., ktorá je ekvivalentom výživného hradeného rodičom, ktorý sa o dieťa osobne nestará, súd prvej inštancie správne zohľadnil aj ďalšie skutočnosti, týkajúce sa celkových pomerov rodičov maloletej. Predovšetkým príjem otca maloletej ako aj prítomnosť majetkových hodnôt, ktoré náležite nevyužíva, teda bez náležitého dôvodu sa vzdáva príjmu alebo majetkového prospechu. Súd prvého stupňa rovnako postupoval aj vo vzťahu k matke, kedy nezohľadnil u nej náklady na splátku hypotekárneho úveru avšak správne zohľadnil skutočnosť, že matka je zamestnaná ako policajka, toho času na rodičovskej dovolenke, nemôže mať iné príjmy, než zo služobného pomeru, t.j. zo závislej činnosti, čo je podmienkou aplikovania zákonného ustanovenia § 63 ods. 1 zákona o rodine ako to navrhoval otec maloletej. Súd prvej inštancie dokazovaním správne dospel k záveru, že hoci je vyživovacia povinnosť otca k plnoletej A. v sume 200 eur mesačne a k maloletej K. v sume 130 eur mesačne nespochybniteľná, v žiadnom ohľade to neznamena, že vyživovacia povinnosť na jeho ďalšie dieťa bude upravená v nepomerne nižšom rozsahu, než by zodpovedalo pomernej časti nákladov na jeho prípad. Odporcov čistý mesačný príjem ako to aj v odvolaní vyčíslil predstavuje v prípade „lepšieho mesiaca“ s nadčasmi sumu 1.648,87 eur, v prípade „horšieho mesiaca“ sumu 1.541,85 eur a v prípade práceneschopnosti 1.366,99 eur teda v každom ohľade výrazne vyšší ako príjem matky 405 eur. Otec priamo vo svojom odvolaní potvrdzuje tvrdenia matky, ktorá súdu ako dôkaz doložila inzerát na prenájom jeho dvojgársónky za sumu 450 eur mesačne, že dvojgársónku zakúpil na výhradne na získanie ďalšieho príjmu a zvýšenie si životnej úrovne, nakoľko ako sám uvádza, ak by býval vo vlastnom byte, prišiel by o príspevok na bývanie v sume 150 eur. Matka tiež poukazuje na fakt, že príjem otca je príjmom do spoločnej domácnosti, ktorú vedie so svojou priateľkou, vlastníčkou bytu A. H. ako to vyplýva z matkou predloženého dôkazu, ktorý otec doložil do iného súdneho spisu. Navyše vzťah s ňou otec priznal aj priamo matke a dokonca jej aj povedal, že ona dosahuje príjem okolo 1.300 eur. Matka ďalej poukazuje na to, že otec je fajčiar, chodí do posilňovne s mesačným vstupom 20 eur mesačne čo deklaroval sám v konaní o zvýšenie výživného na jeho dve dcéry z predchádzajúceho manželstva, str. 5 rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 4P/13/2020, kam chodí autom, takže vynakladá ďalšie nepotrebné výdavky, rovnako matka vie, že otec užíva rôzne doplnky na rast a tvorbu svalstva, kde ho mesačná kúra stojí 90 — 150 eur.

19. Mesačná mzda matky, ktorá pred pôrodom predstavovala cca 1.000 eur bude po návrate predstavovať cca 830 eur. Z týchto prostriedkov má zabezpečiť bývanie vo výške cca 460,--eur, ďalej ošatenie a obuv, stravu, všetku prípadnú lekársku starostlivosť a prípadné lieky, zabezpečiť čistotu a chod domácnosti, pokryť sociálne potreby dieťaťa vo vývine, zabezpečiť škôlku príp. jasle, zabezpečiť dopravu do a z práce a škôlky, zabezpečiť adekvátny rozvoj jej prípadných talentov a podobne a to všetko pre dve osoby z toho jedna vo vývine.

20. Matka tiež uvádza, že ako policajt si nemôže nájsť žiadny ďalší vedľajší pracovný pomer, tým pádom nemôže mať žiadny ďalší príjem. Matka zároveň upozornila odvolací súd aj na vek otca XX L., čo pre ňu ako matku ich spoločnej dcéry predstavuje, že približne vo veku 15--16 rokov ich dcéry pôjde on, ako otec do starobného dôchodku. Matka v žiadnom prípade nesúhlasí s výškou výživného 200,--eur a nebolo tomu tak ani na pojednávaní. Výšku príjmov otca považuje za preukázanú, keď sám doložil doklady o svojom priemernom mesačnom príjme (1.274,--eur) a tiež doklad o výmere jeho výsluhového dôchodku (cca 360,--eur). Nie je pravda, že príjem otca 1630,--eur je príjmom maximálnym, ale je to priemerný mesačný príjem za obdobie od januára až júla 2021 spolu s výsluhovým dôchodkom vo výške cca 360,--eur. Výšku priemerného mesačného príjmu 1.274,--eur otec sám deklaroval (č.l. 62) doloženým potvrdením o príjme. Tiež nie je pravda, že ide o krátkodobý alebo inak nestabilný priemerný príjem pretože vzhľadom na priemerný mesačný príjem z predchádzajúceho roku (č.l. 49) po zrátaní súm, ktoré mu mali byť vyplatené na účet za mesiace júl až december 2020 a január 2021 a následnom vydelení siedmymi mesiacmi ide o sumu 1.300,22,--eur. Po prirátaní výsluhového dôchodku dosahoval jeho priemerný mesačný príjem za toto obdobie 1.660,--eur. Ide zhruba o takú istú sumu, dokonca vyššiu s tým, že v tomto období bol v danej firme zamestnaný cez pracovnú agentúru. Od

januára 2021 pracuje v tej istej firme ale ako tzv. kmeňový zamestnanec. To, že zamestnávateľ poskytuje benefit vo forme príspevku na bývanie nie je v tomto prípade adekvátne ani využité, pretože to, čo odporca zaplatí „prenajímateľke“ mu zamestnávateľ týmto benefitom prepláca v plnej výške, teda býva u „prenajímateľky“ zadarmo. Matka ďalej uvádza, že nie je v jej silách preukázať, či ku dňu jej vyjadrenia jeho dvojizbový byt/dvojgársónka stále nie je zariadená. Predpokladá však, že s príjmom cca 3.400 eur spoločnej domácnosti otca a jeho priateľky, s výdavkami cca 800,--eur (330,--eur výživne na dve deti, 150,--eur nájom, 260,--hypotéka) teda pri sume ktorá im dvom zostáva na tzv. živobytie vo výške 2600,--eur je už dávno zariadený.

21. K ilustračným znázorneniam príjmov otca, to, že vybral práve mesiace s príjmom okolo 1500--1600,--eur považuje matka tiež za účelové. Mal vybrať mesiac ako napr., december alebo júl, kedy jeho príjmy dosahujú dvojnásobok jeho ilustrácií. Matka rovnako namieta, tvrdenia otca, ktorý uvádza, že v prípade práceneschopnosti bude mať rovnaké výdavky, keď mu minimálne odpadnú výdavky na cestu do a z práce. Jeho údajne „nie ideálny zdravotný stav“ považuje za absolútne ideálny až nadpriemerne dobrý vzhľadom k tomu, že pravidelne chodí do posilňovne na C. M. I. J., kam chodí väčšia časť ich spoločných známych. Lekárska správa z nemocnice v B., kde pracuje aj sestra otca maloletého dieťaťa, bola doručená absolútne nečitateľná a je podľa názoru matky účelová. Nelogické je už iba to, že otec býva v J., pracuje v A. ale k lekárovi ide do nemocnice v B. (130 km vzdialenej nemocnice).

22. Ak sa má matka vyjadrovať k rozpisu príjmov a výdavkov otca, je neprijateľné, že na stravu minie 250,--eur mesačne najmä vzhľadom na to, že má k dispozícii stravné lístky poskytované zamestnávateľom a pri svojej dcére namieta, že je dokrmovaná umelým mliekom. Cestovné náklady v žiadnom prípade nepredstavujú 150,--eur. Prácu má vzdialenú 30--35km od domova a z paneláku v ktorom býva idú vždy dvaja traja nakoľko pracujú viacerí v A. na rovnakom mieste ako otec, a teda na cestovné náklady sa skladajú. Matka ďalej uviedla, že vzhľadom na vojnovú situáciu v susednej krajine a migráciu utečencov, na možnosť získať príspevok vo výške cca 200,--eur za ubytovanie dospelého Ukrajinca a 100,--eur za ubytovanie dieťaťa. Popri riadnom nájomnom vo výške 450--500,--eur predstavuje jeho byt v takomto prípade príjem cca 800,--eur. Otec na svoj výkon práce používa uniformu, resp. montérky/tepláky a pracovné tričko a popritom uvádza výdavok 30,--eur na ošatenie, pričom výdavok 45,--eur na svoju dcéru namieta ako nepríjemný vek. Návrh bol písaný v apríli 2021, kedy maloletá väčšiu časť dňa prespala, bola plne kojená teda nejedla žiadnu farebnú stravu a nechodila. Dnes, keď chodí, konzumuje rôzne kaše, ktoré ľahko skončia na oblečení, tiež ľahko vonku spadne, alebo sa proste zašpiní a najmä potrebuje topánky, sú tieto výdavky ešte vyššie, cca 100,--eur. K tvrdeniam, že dcéra nezaťažuje domácnosť rovnakým dielom sa matka odmieta vyjadrovať a zachádzať až do takýchto detailov, že má napr. zrušiť balík TV programov kde sú rozprávky, aby platila menej, aby on mal nižšie výživné jej príde zvrátené.

23. Podľa otca je suma 46,--eur za TV, internet a paušál vysoká, avšak on platí dva nájom a to celkom zbytočne. Podľa otca je umelé mlieko pre jeho maloleté dieťa nedôvodná položka a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ale on má výdavky na stravu mesačne 250,--eur a ešte od zamestnávateľa dostáva stravné lístky. Podľa otca je výdavok v tom čase 5-- mesačného bábätká 45,--eur mesačne na ošatenie privysoký a pritom on minie o 15,--eur menej a to v zamestnaní nosí tzv. uniformu a jeho veľkosť sa nemení každé dva tri mesiace. Otec ráta litre vody pre jeho dcéru ale on platí 50,--eur životné poistenie mesačne. Tiež, uvádzame, že jeho dve deti majú už úplnú rodinu, teda ich matka je znovu vydatá, majú ďalšiu sestru. Platenie výživného, najmä pre jeho plnoletú dcéru A. hraničí podľa názoru matky skôr so zneužívaním dobrých finančných pomerov ich biologického otca. Súd sa s touto námietkou zo strany otca vysporiadal pri vyhlásení rozsudku.

24. V nadväznosti na vyššie uvedené ako aj s poukazom na § 63 CMP navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 388 rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.01.2022, č.k. 38P/82/2021 — 141, vo výroku o bežnom výživnom na maloletú zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 350 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 03.05.2021;

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.01.2022, č.k. 38P/82/2021 — 141, vo výroku o zročnom výživnom na maloletú mení tak, že otec je povinný zaplatiť zročné výživné na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 03.05.2021 do dátumu vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu vo výške (počet mesiacov x 350 — uhradené výživné od 03.05.2021 do dňa vyhlásenia rozhodnutia

odvolacieho súdu) sa otcovi povoľuje splácať v 50 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok;

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania;

alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. a III. potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uvedol, že matka konzistentne tvrdila od začatia konania (vrátane jej písomných podaní) až do vyhlásenia napadnutého rozsudku, že maloletú výhradne dojčí jej materským mliekom a že inú stravu jej nedáva, pričom mala užívať produkty, ktoré jej malo zlepšiť kvalitu jej materského mlieka. Teraz po prvý krát matka v odvolacom konaní celkom prekvapivo tvrdí, že dieťa jednak prikrmuje umelým dojčenským mliekom a dokonca aj pevnú stravu dieťaťu poskytuje a to kaše, zeleninu a ryžu a iné bližšie nešpecifikované „kvalitnejšie“ potraviny. Otec si uvedomuje, že dieťa nebude večne iba na materskom mlieku, avšak v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, čiže v čase, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný skutkový stav došlo k zrejmemu pochybeniu a teda k nerešpektovaniu tohto záväzného pravidla zo strany súdu prvej inštancie. Na jednej strane teda matka tvrdí, že sa o maloletú stará vo forme celodennej „nespochybniteľnej“ osobnej starostlivosti, avšak neskôr uvádza a sama aj namieta, že údajne nemôže dať dieťa do detského kútika a že maloletej necháva pravidelne pustenú televíziu. Tieto tvrdenia potom vytvárajú legitímne pochybnosti o rozsahu a kvalite takejto „nespochybniteľnej“ osobnej starostlivosti, ktorú matka reálne vykonáva vo vzťahu k maloletej. Otec je presvedčený, že maloletá, ktorá nemá ani 1 a pol roka by nemala byť zanechávaná v detskom kútiku a rozhodne by jej nemala byť púšťaná televízia.

26. Otec sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorý celkom trefne zdôvodnil prečo nepovažuje úver matky za oprávnený výdavok maloletého dieťaťa. Čo sa týka životného poistenia, tak sa zamýšľa nad tým, že či si matka neuvedomuje, že je to v prospech všetkých jeho zákonných dedičov t.j. jeho detí a teda aj maloletej. Otec celý život vykonával a stále vykonáva fyzicky náročnú prácu s rizikom zranenia a prípadne aj smrti. Otec má už pokročilejší vek a nález na chrbtici, pričom vždy pracoval viac a dlhšie ako jeho kolegovia. O tom svedčia aj výplatné pásky Otca z ktorých je zrejmé, že 30 - 40 % mzdy je vďaka nadčasom, nočným prácam, počas víkendov, či sviatkov.

27. K návrhu kolízneho opatrovníka k výške výživného uviedol, že iný pracovník ÚPSVAR bol pri miestnom zisťovaní a úplne iný bol zas prítomný na súdnom pojednávaní. K údajnému „minimálnemu“ príjmu otca vo výške 1.630,- eur mesačne sa vyjadril vo svojom odvolaní, kde popísal ako to nie je pravda a ako je to celkom účelovo a krátkozrako vytrhnuté z objektívnej reality. Rovnako sa v odvolaní vyjadril a podrobne vysvetlil, prečo nie je objektívne schopný za súčasného stavu aj vďaka napadnutému rozsudku zariadiť byt do stavu spôsobilého na riadny prenájom. Otec má zákonnú ako aj úradnú (súdom určenú) povinnosť prispievať na výživu všetkých svojich nezaopatrených detí, čo si uvedomoval aj Okresný súd Bánovce nad Bebravou, keď vydal nie až tak dávny rozsudok vo veci so sp. zn. 4P/13/2020. Pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníctva k bytu uviedol, že v súčasnej dobe už by sa k takému majetku za takých výhodných cenových aj úverových podmienok celkom zrejme nedostal. Existuje vysoký potenciál zlepšiť otcove príjmy v prípade ak by bol schopný zariadiť ten byt, čo ale vzhľadom na napadnutý rozsudok je úplne vylúčené. Byt by predal a predčasne za vyššiu sumu by musel splatiť úver ako aj vrátiť pôžičku od mamy za to, že mu poskytla peniaze na 1. splátku kúpnej ceny bytu, čím by v podstate nič nezískal, len by stratil. Nakoľko je byt nezariadený, tak žiadna rodina tam bývať nemôže, čiže je toto tvrdenie matky bezpredmetné.

28. Ďalej uviedol, že vzdialenosť do práce má 35 km tam a 35 km späť. Do práce cestuje sám a nikto v paneláku a dokonca ani v širšom okolí, čo by s ním pracoval, nebýva. Otec si platí vlastné náklady plus nájom a prenajímateľ zas svoje vlastné náklady. Otec poukazoval na svoje výdavky aj v rámci súdneho konania na prvej inštancii, avšak ako aj namieta v odvolaní, tak nie je zrejmé ako a či vôbec sa nimi súd zaoberal, keďže v napadnutom rozsudku o tom nie je uvedené absolútne nič. Čo sa týka matkou tvrdených výživových doplnkov uviedol, že otec už dlhšiu dobu neužíva žiadne takéto doplnky, keďže si ich ani nemôže dovoliť. Aj čo sa týka „vstupného“ do fit centra jedná sa tiež o nepravdivé tvrdenie. Od novembra 2021 do 30.6.2022 otec chodí cvičiť zadarmo do N. O. P. C. M.. Následne, bude otec chodiť do inej posilňovne na multisport kartu za 10 eur/mesačne, ktorú mu zamestnávateľ bude strhávať zo mzdy. Otec sa v pracovnej oblasti - skladník venuje fyzickej práci a preto je žiaduce, aby sa udržoval

v dobrej telesnej kondícii, čím sa predchádza prípadným úrazom a zároveň aj vďaka tomu je schopný zatiaľ udržiavať vysoké pracovné nasadenie ktoré má, čo ale nie je udržateľné ako uvádza v odvolaní alebo aj tu v tomto podaní. K potvrdeniu od lekára uviedol, že v J. bol najbližší možný termín vyšetrenia až o pol roka, čo je absurdné. V B. mohol byť Otec vyšetrený najbližší pracovný deň.

29. Uviedol, že matke v minulosti poskytoval vecné plnenia a aj ponúkal pre maloletú čisté detské oblečenie po jeho starších deťoch, čo ale matka odmietla s tvrdením, že ona chce mať nové, čo nepovažuje za rozumné.

30. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach, ktoré ako v konaní pred súdom prvej inštancie tak aj vo vyjadreniach k odvolaniu otca uviedla. Z vyjadrení otca je nepochybné, že otec bezdôvodne na matku neustále útočí, matka to považuje za v mnohých ohľadoch až za absurdné a podľa jej názoru ide len o snahu otca matku očierňovať, znevažovať jej postavenie a šikanu.

31. Tvrdí, že ide o psychickú formu týrania, o ktorú sa pokúšal aj počas ich vzťahu, rovnako aj v priebehu psychologických sedení, ktoré boli pre nevhodné správanie otca predčasne ukončené. Tvrdenia otca absolútne nijako nesúvisia s preukazovaním skutočností, ktoré by dokazovali jeho nemožnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 350 eur, práve naopak má matka za to, že otec pasívne preukázal, že možnosť platiť výživné vo výške 350 eur mesačne má.

32. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že sa dôrazne ohradzuje voči týmto krivým obvineniam matky, nikdy sa k matke nesprával šikanózne, násilnícky, nikdy ju fyzicky nenapadol a matka nikdy voči otcovi nepodala akékoľvek trestné oznámenie alebo aby privolala policajnú hliadku a to aj napriek tomu že matka je sama príslušníkom policajného zboru. Otec vyjadruje na tomto mieste aj svoje zaskočenie, že matka vníma za „šikanu a psychické týranie“ už iba samotnú skutočnosť, že si uplatňuje v rámci tohto konania jeho základné právo na prístup k súdu a rovnosť/kontradiktórnosť konania, keď si „dovolil“ podať proti napadnutému rozsudku OS BA III odvolanie v rozpore so želaniami matky a že sa v plnom rozsahu nestotožnil s návrhom matky a čiastočne aj s obsahom a napadnutým výrokom napadnutého rozsudku OS BA III.

33. Údajne „psychické týranie“ má byť „preukázané“ tým, že referát poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Senec mal pre nevhodné správanie otca ukončiť online sedenie. Je pravdou, že otec sa dostal do výmeny názorov s povereným referátom, ale to z dôvodu, že tento referát nijako nerešpektoval a provokoval otca, keď tento už v úvode a opakovane oslovoval otca ako „pán B.“ a ani potom, čo ho otec na to viac krát upozornil, že sa nevolá „B.“ ale „G.“ na to poverený referát nijako nereagoval a pokračoval s oslovovaním otca ako pán „B.“.

34. Zároveň, poverený referát, namiesto toho aby sa čo i len pokúsil vytvoriť vlúdnu atmosféru hľadania spoločnej cesty a kompromisov medzi otcom a matkou, tak ten už v úvode vyvíjal nátlak na otca, aby bezvýhradne súhlasil s návrhom matky. Otec v rámci svojej obrany poukázal, okrem iného, na to, že z dlhodobého hľadiska je výška výživného určenej súdom pre otca neudržateľná a nereflektuje majetkové pomery, možnosti a schopnosti otca. Otec presvedčený, že jeho odvolanie je dôvodné a vyjadrenia matky ho nespochybnili, práve naopak.

35. Dal do pozornosti súdu, že majetkové pomery matky sa mohli zlepšiť, nakoľko otec bol nedávno na návšteve svojej dcéry (maloletej A.) v byte matky a všimol si že matka si dala vynoviť celý interiér bytu (otca táto skutočnosť zarazila, nakoľko matka na jednej strane v konaní sústavne tvrdí, že nie je schopná vyžiť z celkového príjmu čo má, no na druhej strane si vie zaobstarať nový interiér vo svojom byte, pričom otec nemá vedomosť o tom, že by rodina matky jej na niečo také prispeli a ani takúto skutočnosť nezistil).

36. V ďalšom podaní otec uviedol, že mal mať dňa 09.12.2022 druhé pojednávanie na OS BA III vo veci návrhu matky na priznanie výživného nevydatej matke so sp. zn. 15Pc/2/2021 (kde už aj na prvom pojednávaní samosudca v predbežnom posúdení návrhu uviedol, že skutočne otec nemá z čoho ešte platiť aj predmetný príspevok, pričom otec už uhradil náklady, ktoré si navrhovateľka ako tehotná matka uplatňovala v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom v inom konaní. Musel požiadať o zrušenie tohto termínu pojednávania (čomu bolo aj vyhovené) a to z dôvodu akútnych a silných bolestí chrbta, kvôli ktorým nie je schopný chodiť bez neznesiteľných bolestí. Bol nútený sa dať vyšetriť lekárom (hoci

vedel, že jeho finančná situácia sa značne zhorší), ktorý mu po vyjadrení zdravotného stavu vystavil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a osobne mu odporučil rehabilitačné cvičenia. Vyššie uvedené nové skutočnosti len potvrdzujú otcom uvádzané skutočnosti, že navrhovateľkou uvedený „priemerný“ mesačný príjem otca nezodpovedá realite, nakoľko vôbec nepočítal s tým, že by mohol byť niekedy práceneschopný, na dovolenke, alebo že by pravidelne nevykonával práce nadčas, počas sviatkov, v sobotu, či v nedeľu.

37. Uviedol, že matka maloletej A. je zamestnaná cca už od mesiaca júl 2022 s čistým príjmom (služobným platom) cca 1500 eur mesačne. To znamená, že celkový príjem matky po sčítaní všetkých prídavkov, podpor, výživného na maloletú A. a daňového bonusu je vyšší než má príjem otec. Otec je presvedčený, že aj vyššie uvedená skutočnosť značne umocňuje dôvodnosť odvolania otca. Je preto, okrem iného na mieste sa zaoberať aj tým, že či matka má aj stále nárok na bezplatné poskytovanie právnych služieb zo strany Centra právnej pomoci, ktorý jej prideliť advokáta pre jej údajne nepriaznivú finančnú situáciu.

38. Na výzvu odvolacieho súdu, sa matka vyjadrila tak, že vzhľadom na jej príjem, ktorý poberala v období, kedy bola na rodičovskej dovolenke a predstavoval sumu 409,- eur mesačne, bola nútená predčasne sa vrátiť spať do zamestnania. Nemala možnosť z príjmu na rodičovskej dovolenke zabezpečiť dcéru, ako ani sebe základné potreby. Musela maloletej dcére, vzhľadom na jej vek, zabezpečiť predškolské zariadenie - súkromné jasle, nakoľko nebolo možné, aby naďalej zabezpečovala osobnú starostlivosť o dcéru v čase výkonu práce matkou. Maloletá dcéra začala navštevovať súkromné predškolské zariadenie (jasle) od mesiaca 05/2022.

39. V súvislosti s návštevou maloletej dcéry v predškolskom zariadení sa jej mesačné náklady zvýšili o 450,- eur, ktoré predstavuje poplatok za návštevu jasiel dieťaťom. Preto rozporuje tvrdenia otca o „umelo vyčíslených výdavkov na dcéru“ , nakoľko od vydania rozsudku súdu I. inštancie sa matke náklady na maloletú dcéru ešte výrazne navýšili. V súvislosti so zaradením maloletej do kolektívu sa zvýšila u maloletej chorobnosť a matke vzrástli náklady na lieky a lekársku starostlivosť v podobe dochádzania k lekárom na celkovo cca 50,-eur mesačne v priemere. Vzrástli jej náklady na oblečenie pre maloletú na 80,-eur mesačne, pričom matka nakupuje v najlacnejšom obchode Pepco. Vzrástli jej náklady na drogériu na maloletú zo 7,50,-eur mesačne na 90,-eur mesačne v priemere, pričom matka sa snaží využívať rôzne zľavy a akcie. Vzrástli jej náklady na plienky, z 20,- eur na 40,-eur, nakoľko nakupuje plienky pre maloletú aj do jasiel. Vzrástli jej náklady na umelé mlieko na min. 60,-eur mesačne, keďže maloletá je napriek všetkému kojená, v jasiach si vyžaduje viac mlieka. Vzrástli jej náklady na stravovanie pre maloletú zo 130,-eur na minimálne 200,-eur mesačne a to vrátane rôznych kašičiek, príkrmov, drobností, lentiliek, cukríkov, keksíkov, žemličiek a pod... Vzrástli jej poplatky za bývanie zo sumy 440,-eur na sumu 499,-eur a navyše matke od januára 2024 zvýšia úrokovú sadzbu na hypotéku, ktorou zabezpečuje bývanie pre maloletú, teda mesačná splátka vo výške 260,-eur bude navýšená na cca 400,-eur mesačne, výdavky na zabezpečenie bývania pre maloletú budú teda podstatne vyššie.

40. V súvislosti s nástupom maloletej do zariadenia sa jej zvýšili výdavky na cestovné, teraz má výdavky cca 150,-eurur mesačne len na cestovné do jasiel a spať. Spolu s financiami, ktoré matka musí vynaložiť na základnú údržbu automobilu, aby bol automobil naďalej pojazdny, táto položka činí celkovo cca 200,-eur mesačne v priemere. V súvislosti s doložením majetkových pomerov matky maloletej, matka uvádza, že jej mesačný príjem zo zamestnania je vo výške cca 1.260,- eur v priemere za dvanásť mesiacov. Daňový bonus posledné štyri mesiace činí 140,-eur, v čase návratu do zamestnania 05/2022 to bolo 47,-eur. Aktuálne poberať matka dávku rodičovského príspevku spoločne s rodinným prídavkom, celkovo v sume 472,60,-eur. V čase návratu do zamestnania 05/2022 bol tento príspevok spolu s prídavkom vo výške 409,68,-eur. Takýto príjem má matka však len na prechodné obdobie a to presne do novembra 2023, kedy maloletá dosiahne tri roky. Pre matku je nepochybné, že presne touto situáciou otec chcel takýmto postojom spôsobiť, teda chcel, aby sa matka vrátila do zamestnania predčasne a živila dieťa sama, resp. s jeho príspevkom, podľa jeho predstáv vo výške 100 - 130,-eur. Matka maloletej má mesačné výdavky v súvislosti so zabezpečením bývania vo výške 500,- eur mesačne, výdavky spojené so zabezpečením potrieb maloletej dcéry vo výške 1.000,- eur mesačne, výdavky spojené s prevádzkou motorového vozidla v sume 200,- eur mesačne, pričom pri vyčísľovaní týchto výdavkov matka vychádzala z dokladov, s ktorými disponuje. Matka dáva odvolaciemu súdu do pozornosti, že otec zdokladoval svoje mesačné príjmy, a to vo výške 1,648.87 eur mesačne, pričom uvedené je za obdobie roka 2021. Jeho plat sa pravidelne navyšuje, preto k dnešnému dňu má odporca celkom iný

priemer. Tiež rozporuje otcove tvrdenia o tom, že má príjem preto, že nie je práceneschopný. Matka taktiež poukazuje na skutočnosť, ktorú otec potvrdil aj vo svojom odvolaní a to, že otec je vlastníkom bytu (dvojgarsonky), ktorú sám inzeroval na prenájom za sumu 450.- eur mesačne. Je potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že otec si túto nehnuteľnosť zakúpil výhradne za cieľom zvýšenia svojej životnej úrovne a taktiež za účelom vylepšenia svojich príjmov. V predmetnom byte sú prihlásené 2 osoby, to jednoznačne preukazuje, že tento svoj byt otec poskytuje iným osobám. Matka opäť poukazuje na skutočnosť, že pri prenajatí bytu ukrajinským občanom mal otec k dispozícii okrem daného nájomného za prenájom bytu aj platby z Miestneho úradu J. – L. za ubytovanie takéhoto ukrajinského občana vo výške 300,-eur za osobu. Podľa predpisu mesačných záloh za uvedený byt otec mal prihlásené v byte dve osoby, teda za dve osoby dostal príspevok od Mestského úradu J. – L. vo výške 600.- eur. Matka maloletej v tejto súvislosti odvolaciemu súdu dokladá inzerciu otca o prenájme nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve otca mal. zo dňa 16.06.2021, kde v inzeráte sám otec maloletej tvrdí, že: „Byt je momentálne nezariadený, ale v prípade potreby zariadenie viem zabezpečiť, ako aj inzerciu otcovej priateľky, ktorá „za odvoz“ darovala nábytok, ktorý sa nachádzal v predmetnom byte otca mal. zo dňa 07.05.2021. Matka dáva odvolaciemu súdu do pozornosti aj skutočnosť, že ku dnešnému dňu otec maloletej nijakým spôsobom nezdokladoval a nepredložil platby za údajné pôžičky, ktoré tvrdí, že má a mesačne platí. Na tomto mieste matka považuje za vhodné súdu pripomenúť, že otec disponoval úsporami z predaja spoločného domu s bývalou manželkou, ktoré uviedol v konaní na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou o určení výživného na jeho dve, v tom čase maloleté deti a t. č. tvorí spoločnú domácnosť so svojou priateľkou A. H. na ul. I. H. XX, J.. Matka maloletej dcéry odvolaciemu súdu uvádza aj skutočnosť, že otec maloletej zdokladoval príjmy zo svojho zamestnania len za pol rok, pričom v tomto príjme neboli zahrnuté sumy vyplácané ako 13. a 14. plat. Tiež otec nepoukázal na skutočnosť, že ako bývalému policajtovi mu patrí výsluhový dôchodok, ktorý sa mu každým rokom zvyšuje, pričom do konania doložil len výmer z roku 2021 vo výške cca 350.-eur, ktorý však k dnešnému dňu už nie je aktuálny.

41. Otec maloletej vo svojich vyjadreniach opakovane uvádza, že ho matka „krivo obvinila“ za jeho agresívne správanie a nevhodnú komunikáciu. V tejto súvislosti poukazuje na správu o poradenskom procese vypracovanej psychologičkou p. C. O. zo dňa 14.01.2022, v ktorej uviedla, že „p. G. bol opakovane taký hrubý na psychologičku, aj na pani B., že som ho požiadala, aby sa odpojil za spoločného hovor“ . Vzhľadom na obranu otca o jeho „nemožnosti a neschopnosti“ hradiť výživné na maloletú dcéru v požadovanej výške aj kvôli jeho ďalším dvom vyživovacím povinnostiam na jeho dnes už plnoleté dcéry z predchádzajúceho manželstva matka uvádza, že je zo strany otca nepochopiteľné, že je ochotný a schopný na svoje plnoleté dcéry (vo veku 19 r. a 21 r.) prispievať na vyživovaciu povinnosť vyššiu sumu, ako na svoju neplnoletú dcéru vo veku 2,5 roka. Matka poukazuje na skutočnosť, že jeho plnoleté dcéry sú schopné zamestnať sa alebo si inak privyrábať a aj sú t.č. zárobkovo činné. Sú schopné podieľať sa tak na úhrade svojich potrieb a výdavkov, ktoré majú. V tejto súvislosti matka poukazuje na skutočnosť, že otec mal. podľa svojich výdavkov, ktoré uvádza, platí životnú poisťku, pričom oprávnené z tejto poisťky sú zrejme jeho dve plnoleté dcéry. Maloletá dcéra A. nie je oprávnená zo žiadnej životnej poisťky. Tiež matka poukazuje na skutočnosť, že otec platí svojim dvom plnoletým dcéram nad rámec výživného určeného súdom poistenie (zrejme úrazové), pričom A. neplatí žiadne poistenie a netvorí jej ani úspory.

42. Matka sa domnieva, že otec maloletej naďalej navštevuje posilňovacie zariadenia ako rôzne fitness kluby a pod., kde vstup do posilňovne je spoplatnený sumou 4,00,-eur minimálne, čo činí mesačne cca 80.-eur a že otec maloletej si naďalej kupuje doplnky výživy na povzbudenie pred posilňovaním, čo mesačne činí cca 80,-eur. Otec maloletej naďalej považuje za potrebné byť zastúpený právnikom a hradiť tak za úkon cca 200,-eur, pričom vzhľadom na početnosť jeho podaní táto položka činí mesačne sumu cca 400-600,-eur. Matka sa domnieva, že otec maloletej naďalej navštevuje dva krát ročne dovolenkové destinácie, resp. absoljuje dovolenkové pobyty na Slovensku, v Tatrách, na Donovaloch a pod., pričom takýto pobyt pre dve osoby na týždeň môže byť spoplatnený aj sumou 600,-eur. Od mesiaca 05/2023 celkovo sa výdavky matky maloletej na maloletú zvýšili s alikvotnou časťou maloletej na bývanie a s alikvotnou časťou výdavkov maloletú na vozidlo na sumu 1.370,35,- eur. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, predložené a zdokladované pred súdom I. inštancie, ako aj doložené odvolaciemu súdu v tomto konaní, matka navrhuje, aby odvolací súd v zmysle ust. § 68 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov, a v zmysle ust. § 388 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, vydaného v konaní č. k.: 38P/82/2021-141 zo dňa 18.01.2022, v časti výroku o vyživovacej

povinnosti otca o bežnom výživnom na maloletú, a to tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 350,- eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 03.05.2021.

43. Zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, vydaného v konaní č. k.: 38P/82/2021-141 zo dňa 18.01.2022, vo výroku o zročnom výživnom na maloletú, a to tak, že otec je povinný zaplatiť zročné výživné na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 03.05.2021 do dňa vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa otcovi povoľuje splácať v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

44. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec podaním zo dňa 22.11.2023. Uviedol, že v tomto vyjadrení, matka v prevažnej miere rekapitulovala jej predchádzajúce podania v rámci odvolacieho konania a celkom nenáležitým spôsobom útočila na otca bez ohľadu na čokoľvek iné, čo sa jej priamo netýkalo. Napriek tomu, potvrdila domnienky otca, že sa jej pomery výrazne zlepšili a to až tak, že jej aktuálny reálny disponibilný príjem (od mája 2022, čistá mzda, príspevky plus výživné) je v podstate vyšší ako príjem otca a prevyšujúci sumu 2.000,- eur mesačne. Súd prvej inštancie pritom vo svojom napadnutom rozsudku vychádzal z úplne iných pomerov matky, ktorej príjmy mali byť v rozhodnom čase, aspoň teda podľa tvrdení matky, vo výške 409 eur mesačne. Otec znovu dal do pozornosti, že na rozdiel od matky, otec musí na dosiahnutie svojho príjmu pravidelne vykonávať nadčasy, práce v noci, cez víkendy a v dňoch pracovného pokoja, pričom si ani nemohol riadne čerpať jeho dovolenku, pretože by mal potom podstatne nižší príjem.

45. V ďalšom uviedol, že náklady na auto, ktoré matka uvádza sú nepreskúmateľné, nakoľko z jej podania nie je vôbec zrejmé, že kde má svoje pracovisko. Tieto deklarované náklady sa zároveň, otcovi javia byť o cca 100 % vyššie ako reálne sú. Náklady na stravu na maloletú (v podstate vo výške 310 eur mesačne t.j. 200 eur strava doma + 50 eur strava v jasliach + 60 eur umelé mlieko) sa javia byť ako celkom zjavne neprimerané, obzvlášť keď dieťa netrpí žiadnymi špeciálnymi zdravotnými problémami. Odôvodnenie nákladov na súkromné detské jasle vo výške 450 eur mesačne iba tvrdením matky, že bolo ťažké nájsť jasle, ktoré by vedeli prijať maloletú je ničím podložené. Nie je zrejmé, či matka napríklad požiadala o zaradenie maloletej do zariadenia starostlivosti o deti do troch rokov v správe niektorej z mestských častí/obce v blízkom okolí bydliska maloletej alebo výkonu práce matky, ktorých školné a stravné by bolo podstatne nižšie.

46. V položke „voľný čas“ matka maloletej uviedla o.i. „darčeky pre kamarátov“ – táto položka vecne nesúvisí s nákladmi na výživu na maloletú. Obvinenie matky, že otec sa nijak nestará o maloletú a že nemá žiaden záujem o ňu a že aj v čase horúčok sa na ňu mal alibisticky vykašľať sú ničím nepodložené a lživé tvrdenia matky. K ostatným tvrdeniam matky uvedenej v jej vyjadrení sa otec v podstate vyjadril vo svojich predošlých vyjadreniach a nebude sa k nim duplicitne vyjadrovať. Aj na základe vyššie uvedeného je otec presvedčený, že jeho odvolanie je dôvodné a vyjadrenie matky ho nespochybnilo, práve naopak.

47. Otec ďalším podaním dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že MS SR vydalo metodický pokyn k zjednoteniu rozhodovacej praxe všeobecných súdov týkajúcich sa určovania primeranej výšky vyživovacej povinnosti. Uviedol, že za použitia tabuľky by mal otec pri príjme, ktorý ustálil súd prvej inštancie platiť na maloletému A. mesačne sumu 146,70 eur, nakoľko má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

48. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie oprávneným účastníkom bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej je dôvodné.

49. Predmetom konania je návrh matky o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej tak, že táto bude zverená do jej osobnej starostlivosti, otcovi bude uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej v sume 350 eur mesačne od podania návrhu a styk otca s maloletou zostane neupravený. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, určil výživné zo strany otca vo výške 260 eur s účinnosťou od 03.05.2021 a rozhodol o dlžnom výživnom. Styk otca s maloletou neurčil.

50. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie v časti týkajúcej sa určenia vyživovacej povinnosti otca nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa a súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie potrebné pre prijatie svojich záverov.

51. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 62 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

53. Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

54. Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky otca preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch, v ktorých uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej počnúc od 03.05.2021 sumu 260 eur mesačne, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej a závislý výrok o dlžnom výživnom za obdobie od 03.05.2021 do 18.01.2022 vo výške 1.440,- eur, ktoré súd povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok.

56. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného rodiča a jednak na strane výživou povinného. Na strane dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) hmotné potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady na jedlo, ošatenie, obuv, bývanie atď., ako aj ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a zdravie dieťaťa súvisiace so vzdelaním, prípravou na budúce povolanie, kultúrnym, športovým a rekreačným vyžitím; za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať nepochybne aj tvorbu úspor. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom dieťaťa ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Miera odôvodnených potrieb je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa (fyzickej a duševnej vyspelosti), jeho zdravotného stavu, schopností, zručností a spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi

široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby oprávneného dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

57. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného rodiča sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

58. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

59. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

60. Mimosporové konania (akým je i konanie o starostlivosti o maloletých) sú ovládané tzv. princípom materiálnej pravdy a princípom vyšetrovacím, ktoré vedú k tomu, že iniciatíva je často na súde, ktorého povinnosťou je v súčinnosti s účastníkmi rozhodujúce skutočnosti zistiť (účastníkov nezaťažuje dôkazné bremeno), a to bez akéhokoľvek prvku koncentrácie konania. Zistenie skutočného stavu veci závisí do značnej miery od realizácie povinností tvrdenia a dôkaznej, pričom rozdiel medzi sporovým a nesporovým procesom bude aj v objektívnej procesnej zodpovednosti v prípade ich nesplnenia. Aj účastníci mimosporového konania sú povinní úplne a pravdivo opísať (uviesť) skutkové okolnosti. Rozsah a kvalitatívny rámec tejto povinnosti sa viaže na vyčerpávajúce, zrozumiteľné a určité uvedenie tých skutočností, ktoré identifikujú oprávnenosť prejednávaneho nároku. Nesplnenie týchto procesných povinností v návrhu na začatie konania nevyklučuje, najmä pokiaľ ide o povinnosť úplného uvedenia právne relevantných skutočností, že môže byť naplnená postupne v priebehu konania, pretože procesná aktivita v týchto konaniach nie je obmedzená tzv. princípom koncentrácie (§ 34 CMP).

61. V prvom rade je nutné sa stotožniť s argumentáciou odvolateľa, ktorý poukázal na to, že súd prvej inštancie presvedčivo nezdôvodnil ako dospel k výške príjmu otca maloletej. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z príjmu otca 1.630 eur (ako minimálnej výšky), avšak neuviedol akým spôsobom k tejto sume dospel. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že otec maloletej doložil potvrdenie o svojom príjme za obdobie 1/2021 až 07/2021, z ktorého vyplýva priemerný netto príjem za uvedené

obdobie 1.271,34 eur a čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie je 1.274,19 eur (č.l.62). Taktiež mu bol priznaný výsluhový dôchodok vo výške 329,29 eur s účinnosťou od 01.07.2021 (č.l.61). Ako je však uvedené, súd prvej inštancie nezdôvodnil ako dospel k príjmu otca, keď tu navyše odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol v januári 2022, bolo potrebné, aby mal preukázaný príjem otca maloletej ku dňu svojho rozhodnutia. Nemožno sa však stotožniť s odvolacími námietkami otca, v tom, že pokiaľ aj dosiahol príjem tvrdený súdom prvej inštancie, je nutné zohľadniť aj tú skutočnosť, že daný príjem mal vďaka tomu, že mal možnosť a vykonával prácu nadčas, v noci a počas dní pracovného pokoja v najväčšej možnej miere aká mu bola zo strany zamestnávateľa poskytovaná preto by mal súd prvej inštancie zohľadňovať aj to, že môže byť práceneschopný a pod.. Súd vychádza z príjmu, ktorý osoba povinná z vyživovacej povinnosti dosahuje, resp. môže dosiahnuť (aj s ohľadom na princíp potenciality).

62. V ďalšom odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že na strane otca sú prítomné majetkové hodnoty, ktoré náležite nevyužíva, t. z. bez náležitého dôvodu sa vzdáva príjmu alebo majetkového prospechu. Nezdôvodnil však v akej výške a akým spôsobom uvedené zohľadnil pri svojom rozhodovaní.

63. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potentialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, príp. vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možností platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Potentialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potentialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období. Podľa Ústavy Slovenskej republiky má však každý garantované základné právo na slobodnú voľbu povolania (hoci potencialita príjmov ju nepopiera) (z komentára k Zákonu o rodine, druhé prepracované a doplnené vydanie vydavateľstva Wolters kluwer, rok 2014, str. 110), ale zákonodarca umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Zdôvodnenie sa vidí v existenčnom charaktere výživného a potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah.

64. Z obsahu spisu vyplýva, že otec vlastní dvojgarsónku, v ktorej nebýva a ani ju neprenajíma, ktorú skutočnosť možno vyhodnotiť ako vzdanie sa príjmu alebo majetkového prospechu bez náležitého dôvodu. Súd prvej inštancie však neuviedol, akého príjmu sa otec vzdal, to je v odôvodnení súdu prvej inštancie absentuje aký príjem by mohol otec maloletej dosahovať a z akého celkového príjmu by súd pri určení vyživovacej povinnosti mohol vychádzať. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom odvolateľa v tom, že daný byt nemohol a nemôže prenajímať z dôvodu, že nie je zariadený. Z obsahu spisu vyplýva, že tento ponúkol na prenájom. Býva u priateľky a od zamestnávateľa poberá príspevok na bývanie vo výške 150 eur mesačne. Otec maloletej doložil Zmluvu o prenájme izby, kde je dohodnuté nájomné vo výške 150 eur mesačne. Súd prvej inštancie však musí zisťovať, či tvrdenia otca maloletej v tom, že ide výlučne o vzťah prenajímateľa a nájomcu sú pravdivé. Pokiaľ z okolností veci vyplynie opak, je nutné vziať do úvahy aj príjem osoby spoločnej v spoločnej domácnosti pri zohľadňovaní výdavkov otca maloletej.

65. Dôvodnou bola odvolacia námietka otca maloletej v tom, že súd prvej inštancie sa nezaoberal a nevyhodnotil výdavky otca. Tieto nedefinoval, neuviedol, ktoré sú oprávnené a v akej výške a ktoré nie až na to, že uviedol, že rovnako ako u matky ani u otca súd nezohľadnil náklady na splátku hypotekárneho úveru. S uvedeným záverom sa však odvolací súd nestotožňuje, nakoľko výdavky na bývanie (náklady na hypotekárny úver) u rodičov maloletej sú dôvodné a je ich potrebné zohľadňovať, keďže obaja rodičia inú nehnuteľnosť, kde by mohli bývať nevlastnia a hoci otec maloletej aktuálne býva u priateľky, aj z dôvodu stability v budúcnosti, takýto náklad je dôvodný.

66. Súd prvej inštancie sa zaoberal výdavkami maloletej, keď medzi oprávnené výdavky zahrnul aj náklady na bývanie (zálohové platby za užívanie nehnuteľnosti, za energie a pod.), ktoré súd riadne zohľadnil, a to vo výške jednej polovice súčtu všetkých týchto platieb v rámci mesiaca, keďže matka býva s maloletou sama. Celkom ich vyčíslil vo výške 95 eur. Otec maloletej namietal tú skutočnosť, že matka vo svojom návrhu vo veci samej na určenie výživného uvádza inú sumu a to sumu vo výške 183,85 eur / mesiac. Tzn. že alikvotná čiastka, ak pod slovom alikvotná súd rozumel ich jednu polovicu, potom ale predstavuje sumu 91,93 eur a nie 95 eur mesačne. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie dospel k tomu, že alikvotná časť nákladov na bývanie maloletej predstavuje presne jednu polovicu nákladov, ktoré matka mesačne uhradza. Otec aj v rámci posledného pojednávania vo veci namietal, že maloletá zrejme nezaťažuje domácnosť z hľadiska nákladov na bývanie rovnakým rozsahom ako dospelá osoba (maloletá zrejme nevyužíva toľko vody ako matka, nesleduje TV a nepoužíva internet ako matka a pod.). Uvedená odvolacia námietka odvolateľa je taktiež dôvodná. Z obsahu odôvodnenia nie je zrejmé, ako dospel súd prvej inštancie k uvedenej sume a prečo zohľadnil aj položky, ktoré u maloletej podľa tvrdenia otca neprichádzali v danom období do úvahy.

67. Nedôvodnou je však odvolacia námietka otca, pokiaľ ide o ďalšie výdavky na maloletú, ktoré namietal, a to strava a hračky a pomôcky. K uvedeným výdavkom sa súd prvej inštancie vyjadril a odvolací súd sa s uvedeným stotožňuje. Pokiaľ otec poukazoval na to, že dieťa je iba kojene a ku dňu rozhodnutia sú výdavky na príkrmy a pod. nedôvodné a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, tu odvolací súd udáva, že určité výdavky sa už dopredu predpokladajú s ohľadom na prirodzený vývoj dieťaťa a je možné zohľadniť aj mimoriadne výdavky, ktoré sa môžu vyskytnúť, pričom tieto súd pri určení výživného zohľadňuje.

68. Odvolateľ poukazoval aj na to, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti a poukázal na metodický pokyn pri určení výživného. Pri určovaní výživného nemožno uplatňovať striktno mechanický výpočet v duchu, že pokiaľ povinný rodič má dvojnásobný príjem oproti druhému rodičovi, je povinný prispievať na výživu dieťaťa dvojnásobne viac. Ako jeden zo spôsobov určenia výšky vyživovacej povinnosti je určenie výšky ako percento z príjmu povinného, avšak neplatí to automaticky. Uvedené slúži iba ako pomôcka pri určení výšky výživného, po zohľadnení individuálnych okolností prípadu. Potreby musia byť vždy opodstatnené a rozsah potrieb dieťaťa závisí vo všeobecnosti od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, od formy prípravy na budúce povolanie. Navyše odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že pri deťoch od narodenia do ukončenia ZŠ sa zväčša určuje výživné vo výške max. 20% z príjmu, preto ak ide o dieťa, ktoré navštevuje MŠ je výživné nižšie, samozrejme po zohľadnení ďalších relevantných okolností.

69. Súd prvej inštancie iba stručne uviedol, že v neposlednom rade otec poukazoval na to, že má dve ďalšie vyživovacie povinnosti, a to k plnoletej dcére A. v sume 200 eur mesačne a k maloletej dcére K. v sume 130 eur mesačne. Hoci je vyživovacia povinnosť otca voči jeho starším deťom nespochybniteľná, v žiadnom ohľade to neznamená, že vyživovacia povinnosť na ďalšie jeho dieťa bude upravená v nepomerne nižšom rozsahu, než by zodpovedalo pomernej časti nákladov na jeho odôvodnené potreby, ak k tomu nie sú dané objektívne dôvody, čo nebol tento prípad. Z uvedeného sa však nedá vyvodiť, ako zohľadnil ďalšie dve vyživovacie povinnosti otca maloletej a či resp. akým spôsobom sa vysporiadal s aplikačnou praxou spomínanou vyššie.

70. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v závislých výrokoch podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces a podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP z dôvodu nevykonania dôkazov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci, napriek tejto povinnosti vyplývajúcej z vyššie citovaných ustanovení, zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

71. Úlohou súdu prvej inštancie bude potrebné opätovne zistiť dôkladne majetkové pomery každého z rodičov, predovšetkým ich reálne príjmy, výdavky súvisiace so životnými nákladmi, a za predpokladu uplatnenia princípu potenciality vyhodnotiť v akej výške sa otec maloletej vzdáva majetkového prospechu. Pri uplatnení princípu potenciality je v danom prípade potrebné uviesť výšku príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať, ale aj podložený vykonaným dokazovaním. Je potrebné tiež zistiť aj odôvodnené potreby a výdavky maloletej, ktoré sa nepochybné zmenili. Pokiaľ maloletá navštevuje

súkromné jasle/škôlku posúdiť odôvodnenosť týchto výdavkov, keď otec maloletej poukazuje na to, či matka požiadala o zaradenie maloletej do zariadenia starostlivosti o deti do troch rokov v správe niektorej z mestských častí/obce v blízkom okolí bydliska maloletej alebo výkonu práce matky, ktorých školné a stravné by bolo podstatne nižšie. Taktiež je potrebné doplniť dokazovanie ohľadne odôvodnených výdavkov rodičov maloletej s tým, že je potrebné, aby súd prvej inštancie uviedol, ktoré výdavky a v akej výške považuje za dôvodné a z akých dôvodov, prípadne vykoná ďalšie dokazovanie (ex off), a to aj s prihliadnutím k argumentácii účastníkov konania predostretej v odvolacom konaní. Tiež je potrebné doplniť dokazovanie ohľadne odôvodnených výdavkov otca maloletej v súvislosti s ďalšími vyživovacími povinnosťami otca, zistiť či aj naďalej trvá jeho vyživovacia povinnosť k jeho starším deťom a následne vyhodnotiť vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti k maloletej A.. Jeho povinnosťou bude následne zhodnotiť všetky relevantné okolnosti majúce vplyv na výživné, posúdiť zmenu oproti ostatnému rozhodnutiu a súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po doplnení dokazovania náležite odôvodní tak, aby spĺňalo kritéria riadneho a preskúmateľného rozhodnutia, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní a aby úvahy súdu k týmto záverom vedúce boli logické a presvedčivé podľa § 220 CSP.

72. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd I. inštancie aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

73. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).